

Каштани

Коротич Віталій Олексійович

Хворі у вікна дивляться.
Перед хворими
Пролітають стрімко
Розколотими світами
І падають зеленими метеорами
Каштани.
Каштани відбиваються
Більярдними кулями від землі,
Підскакують перед очима
Печальними,
І падає листя.
Червонії кораблі
Та кораблі жовті
Від віт відчалюють.
У хворих білі обличчя.
Їм сумно.
Та вони посміхаються синьо,
Коли жінка збирає в сумку
Шоколадки каштанів
Сину.
Вони посміхаються,
Забувши болі й кошмари,
А потім сідають важко,
Усе іде шкереберть.
І каштани починають падати
З землі на хмари,
Та відбуваються інші події —
Сильніши
за смерть...

Джерело: *Кошелівець І.* Панорама найновішої літератури УРСР. — Мюнхен.: Пролог, 1963.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/korotych_vitalii_oleksiiovych/kashtany